

[Ministeren for offentlige arbejder.]

som på de muligheder, der ligger ved en intensivering af projektarbejdet.

Af samme grund kan man altså ikke sige, at der er noget grundlag for overvejelser om overflytning af bevillinger til dette arbejde, og jeg kunne måske tilføje, at Vallensbækvej, Albertslundvej og Vridsløsevej, der i øjeblikket, som hr. Skovmand nævner det, betjener en stor del af den tunge trafik, jo dog også alle er veje af ret høj standard, og at der er anlagt gangtunneler.

Om tilslutningen af Vestmotorvejens nordlige gren til Holbækmotorvejen ved Hedehusene skal jeg henvise til de ret udførlige drøftelser, der fandt sted i det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget, og jeg kan sige, at den henstilling, som udvalget gav, har ført til, at der i øjeblikket foretages trafik- og anlægsøkonomiske undersøgelser vedrørende spørgsmålet. Indtil disse er afsluttet, må jeg henvise til, hvad jeg under lovforslagets behandling oplyste over for udvalget.

Skovmand: Jeg takker ministeren for svaret. Det er med beklagelse, jeg hører, at ministeren mener, at der af tekniske årsager ikke kan ske nogen væsentlig fremskyndelse af projektet. Jeg vil dog samtidig endnu en gang henstille, at man undersøger alle de muligheder, man har for at gøre den vigtigste del af dette kompleks — og det er så ubestrideligt Vestmotorvejens nordlige gren — færdig først, også fordi man derved tidligst får glæde af de mange penge, man har lagt i anlægget.

Jeg har en enkelt bemærkning i anledning af ministerens ord om, at de veje, som trafikken i øjeblikket bruger, er veje af en ret høj standard. Det er rigtigt, at vurderet ud fra lastbilernes synsvinkel er det nogle meget tilfredsstillende veje, men de er overhovedet ikke anlagt med gennemkørsel for øje. Det kan man bl. a. se på bebyggelsen, der på en overordentlig uhensigtsmæssig måde set i forhold til vejenes benyttelse i øjeblikket ligger lige ud til vejene. At der er gangtunneler, giver netop på grund af bebyggelsens særlige struktur ikke nogen garanti for, at man undgår ulykker, måske tværtimod, fordi de giver en illusion af, at det er nogle meget sikre veje, bilerne kører på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Philipsen* til finansministeren:

„Er der med henblik på overgangen til kildeskat pr. 1. januar 1970 sket en skærpeelse af reglerne vedrørende anvendelsen af andet regnskabsår end kalenderåret ved skatteberegning?“

Skriftlig begrundelse:

Inden for erhvervslivet er der nogle virksomheder, navnlig i landbruget, der anvender andet regnskabsår end kalenderåret i det regnskab, der danner grundlag for den selvangivne indkomst. Amtsligningsinspektorerne har øjensynlig ændret praksis og skærpet kravene til anvendelsen af andet regnskabsår end kalenderåret, således at tilladelse hertil kun gives i undtagelsestilfælde for skatteåret 1969-70.

Dette skaber store problemer for de pågældende landbrugsvirksomheder, idet der allerede ved den udvidede regnskabspligt for landbrugsejendomme, som nu gælder for alle ejendomme over 175.000 kr.s ejendomsskyld, er sket en stor forøgelse af arbejdsbyrden for landboforeningernes regnskabsafdelinger, en arbejdsbyrde, som disse afdelinger kun har kunnet påtage sig i forventning om videreførelse af gældende praksis med hensyn til regnskabsåret.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Johan Philipsen: Må jeg til den skriftlige begrundelse af mit spørgsmål føje følgende: Sagen indeholder et korttidsproblem og et langtidsproblem. Om korttidsproblemet først.

Det, der skete, var, at pr. 1. januar 1968 indtrådte der for indehavere af ejendomme med en ansat ejendomsværdi imellem 200.000 kr. og 225.000 kr. pligt til at føre et regnskab som grundlag for deres mellemværende med skattevæsenet og det offentlige. Disse indehavere af ejendomme har på normal vis i de senere år stort set næsten alle henvendt sig til landbrugets regnskabs- og økonomikonsulenter for at bede dem være sig behjælpelige med at løse deres problemer.